

Chương 213: Anh muốn nói, thì tôi phải nghe sao?

Ngày hôm sau, đoàn phim.

Tinh thần của Lâm Yên có chút không tốt lắm, ngay cả games đều không chơi, sau khi hóa trang xong liền vẫn luôn ngồi ở ghế trên phát ngốc.

Đa Đa đứng ở bên cạnh, nhìn lên cô một lúc lâu, cuối cùng ho nhẹ một tiếng, nhin không được mở miệng nói, “Chị cũng đừng quá để ý đám antifans trên mạng, ở giới giải trí, có người bàn tán cũng tốt hơn không người hỏi thăm, hơn nữa kỹ thuật diễn xuất của chị thật ra còn khá tốt, nhưng trước kia nhận phim quá tệ, về sau nghe chị Lăng diễn xuất cho tốt, sẽ chậm rãi tốt lên...”

Lâm Yên thoáng nâng mí mắt, hơi có chút ngoài ý muốn nhìn về phía Đa Đa, mặt đây được yêu mà sợ: “Đa Đa bảo bối, cô đang an ủi tôi sao?”

Sắc mặt Đa Đa lập tức cứng đờ, “Ai an ủi chị! Tôi chẳng qua sợ chị trạng thái kém sẽ ảnh hưởng diễn xuất, đập chiêu bài chị Lăng! Nghe nói hôm nay Hàn Dật Hiên vào tổ, nếu như chị bị ảnh hưởng, suất diễn hôm nay có thể không có cách quay!”

Lâm Yên cười tủm tỉm nhìn bộ dáng miệng nói một đàng lòng nghĩ một nẻo của con bé, “Hắn vào tổ

lại không trùng khớp với tôi, yên tâm được rồi, suất diễn hôm nay cũng rất đơn giản.”

Vệ Từ Phong xin nghỉ, một ít suất diễn rải rác của cô ở phía sau bị chuyển ra phía trước.

Cũng không biết có phải bị đả kích quá lớn hay không, hai ngày nay đứa bé kia mỗi ngày đều phải đăng vài cái Weibo thương xuân buồn thu ...

Đăng mỗi một cái, cô liên bị người mắng một đợt...

Lâm Yên nâng cao tinh thần, thuận lợi quay xong suất diễn hôm nay. Thay quần áo tẩy trang xong, liên xách theo túi vải bố in chữ phát nhanh của cô rời khỏi đoàn phim.

“Chị Yên, một chút nữa chị trực tiếp trở về sao?”

“Hẹn bạn bè ăn cơm, tôi trực tiếp ngồi xe điện ngầm đi qua, cô đi trước đi.”

“Chị Yên, chờ công trạng của chị tốt một chút, nói chị Lăng điều phối cho chị một chiếc xe đi, nếu không hôm nay chị đón xe đi tàu điện ngầm cũng quá không tiện, nhưng mà chờ công trạng của chị đi lên, phỏng chừng cũng không biết đến bao giờ...”

Lâm Yên và Đa Đa, hai người vừa nói chuyện vừa đi ra ngoài, lúc này, ở chỗ ngoặt hành lang chỗ nghênh diện đụng phải một người.

Lân trước đụng phải Bùi Nam Nhứ, lân này thảm hại hơn, lại đụng phải Hàn Dật Hiên...

Nhìn thấy Hàn Dật Hiên cùng trợ lý bên cạnh hấn, Đa Đa thoáng chốc mở to hai mắt nhìn, theo bản năng một phát kéo quần áo Lâm Yên.

Bốn người đối mặt đụng phải, cả hai bên cũng đều hơi sững sốt.

Hàn Dật Hiên ngẩng đầu, nhìn thấy Lâm Yên, nhú mày. Trong khoảng thời gian ngắn, cũng không có người nào nói chuyện.

Ánh mắt Lâm Yên chỉ dừng lại ở trên mặt Hàn Dật Hiên trong nháy mắt, ngay cả cũng không hơn nửa giây, trực tiếp dời đi, lướt qua đối phương, lập tức đi thẳng tới phía trước ...

Đa Đa nhẹ nhàng thở ra, bước nhanh đuổi kịp Lâm Yên.

Nhưng mà, hai người mới vừa đi không vài bước, phía sau lại đột nhiên truyền đến tiếng của người đàn ông, "Lâm Yên, chúng ta nói chuyện."

Đa Đa nghe được lời của Hàn Dật Hiên, quả thực da đầu tê dại.

Tình huống như thế nào vậy!

Tại sao mỗi lần đều là đối phương chủ động nói chuyện với Lâm Yên? Bùi Nam Như cũng vậy, Vệ Từ Phong cũng vậy, Hàn Dật Hiên cũng như vậy ...

Cốt truyện này phát triển không có một lần nào giống như trong lời đồn.

Đa Đa nuốt nước bọt, thật cẩn thận nhìn về phía Lâm Yên ở một bên.

Cô căn bản liên không để ý tới Hàn Dật Hiên, giống như không nghe được, tiếp tục bước đi tới phía trước.

Hàn Dật Hiên trực tiếp ngăn ở trước mặt Lâm Yên, sắc mặt lạnh lùng: “Lâm Yên!”

Không hiểu ra sao bị cản đường, Lâm Yên không vui nhìn nhìn thời gian trên di động, “Xin lỗi, Hàn tiên sinh, buổi tối tôi có hẹn.”

Hàn Dật Hiên vẫn không thuận theo không buông tha: “Tôi chỉ nói vài câu.”

Mùi nước hoa đàn ông trên người Hàn Dật Hiên làm cho tâm tình Lâm Yên càng kém vài phân, “Anh muốn nói, thì tôi phải nghe sao?”